

ШЛЯХИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В УКРАЇНІ ЗАКОНОДАВСТВА ЄС ЩОДО КОЛЕКТИВНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

WAYS OF IMPLEMENTING EU COLLECTIVE INVESTMENT LAW IN UKRAINE

Проаналізовані напрями імплементації в Україні законодавства ЄС щодо колективного інвестування. Доведено, що в разі імплементації європейських правил лише щодо UCITS норми регулювання діяльності переважної більшості CII можуть суттєво відрізнятися від законодавства ЄС. Проведено порівняльний аналіз законодавства щодо інститутів спільного інвестування із нормами ЄС щодо UCITS. Розроблені пропозиції для удосконалення українського законодавства, що дозволять ефективно запровадити норми законодавства ЄС щодо інститутів колективного інвестування.

The directions of implementation of EU collective investment legislation in Ukraine are analyzed. It has been proved that in the case of the implementation of European rules, only UCITS regulate the rules for the overwhelming majority of CII to differ significantly from EU legislation. A comparative analysis of the legislation on collective investment institutions with EU norms on UCITS has been conducted. Proposals for the improvement of Ukrainian legislation have been developed, which will allow to effectively implement EU legislation on collective investment institutes.

Ключові слова: інституційні інвестори, інститути колективного інвестування, інститути спільного інвестування, фінансові послуги, ринки фінансових послуг, фінансові установи, ринок цінних паперів.

Keywords: institutional investors, collective investment institutes, joint investment institutions, financial services, financial services markets, financial institutions, securities market.

Актуальність теми дослідження і постановка проблеми. У процесі удосконалення українського ринку цінних паперів відповідно до міжнародних правил і норм було розроблено і впроваджено багато позитивних нормативно-правових актів, що заклали основу для ефективного обігу цінних паперів в Україні та діяльності інституційних інвесторів. Стратегічний напрям розвитку ринків цінних паперів потребує гармонізації основних принципів регулювання діяльності інституційних інвесторів із законодавством ЄС, що обумовлює необхід-

ність дослідити шляхи імплементації законодавства ЄС щодо колективного інвестування в Україні.

Аналіз досліджень і публікацій та виділення недосліджених частин. Проблемам формування необхідного регуляторного поля для діяльності інституційних інвесторів приділено належну увагу зарубіжних та вітчизняних науковців, як І. Бланк, Р.Блек, С.Бірюк, Н.Внукова, Л.Дудинець, А.Краус, Б.Койлі, С.Криниця, Д.Леонов, Д.Лук'яненко, І.Лютій, В.Міщенко, Я.Міркін, О.Михайлик, О.Мозговий, С. Науменкова, А.Пере-

Дмитро Леонов,
к.е.н., професор,
Ректор
Українського
інституту розвитку
фондового ринку

Сергій Хоружий,
к.е.н., докторант,
ДВНЗ
«Університет
банківської
справи»,

Dmytro Leonov,
PhD, Professor,
Rector of the
Ukrainian Institute
of Stock Market
Development

**Khoruzhyi
Sergey**
PhD.,
doctoral
SHEI «Banking
University»

ФІНАНСОВІ ІНСТИТУТИ

ЖУРНАЛ
РІНОК
ЦІННИХ ПАПЕРІВ
УКРАЇНИ

сада, А.Поважний, В.Посполітак, Л.Савченко, О.Сохацька, Т. Смовженко, О.Суц, Л.Харченко, В.Шелудько, О.Щербина, В.Ходаківська та ін. Законом України «Про інститути спільного інвестування» визначено правові та організаційні основи створення, діяльності і припинення суб'єктів спільного інвестування. Угодою про асоціацію ЄС та України передбачена імплементація в Україні ряду законодавчих актів ЄС щодо діяльності інститутів колективного інвестування (UCITS) в законодавстві України. Дослідження шляхів імплементації законодавства ЄС щодо колективного інвестування в законодавство України є метою цього дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інститути колективного інвестування (UCITS) в законодавстві України асоціюють інститутами спільного інвестування (далі – ICI). Управлінським компаніям (management companies), діяльність яких передбачено у законодавстві ЄС, відповідають компанії з управління активами (далі – КУА). В Україні діють 295 КУА. За договором КУА здійснює управління активами як інвестиційних так і недержавних пенсійних фондів. КУА має право одночасно здійснювати управління активами кількох інституційних інвесторів. За окремою ліцензією КУА може здійснювати діяльність з управління іпотечним покриттям.

Законом України «Про інститути спільного інвестування» визначено правові та організаційні основи створення, діяльності і припинення суб'єктів спільного інвестування. Встановлені особливості управління активами зазначених суб'єктів, вимоги до складу, структури та зберігання таких активів, особливості емісії, обігу, обліку та викупу цінних паперів інститутів спільного інвестування, а також порядок розкриття інформації про їх діяльність. Закон визначив поняття: корпоративний фонд, пайовий фонд, венчурний фонд. В Україні діють 1215 фондів, з яких – 1020 венчурних.

Регулювання ICI в Україні має істотні відмінності від європейського

законодавства стосовно інститутів колективного інвестування, що стосуються їх класифікації, вимог до їх діяльності та внутрішньої організації, вимог до обліку та зберігання їх активів, а також відмінності у деяких концептуальних поняттях.

Угодою про асоціацію України з ЄС передбачена імплементація в Україні ряду нормативних актів ЄС норм щодо інститутів колективного інвестування, таких як:

1) Директива № 2009/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних та адміністративних положень, що стосуються інститутів спільного (колективного) інвестування в цінні папери, що підлягають обігу UCITS (далі – Директива 65);

2) Директива Комісії № 2010/43/ЄС від 1 липня 2010 року щодо імплементації Директиви № 2009/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради стосовно організаційних вимог, конфлікту інтересів, ведення бізнесу, управління ризиками, а також щодо змісту угоди між депозитарієм та керуючою компанією (далі – Директива 43);

3) Директива Комісії № 2010/44/ЄС від 1 липня 2010 року щодо імплементації Директиви № 2009/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради стосовно певних умов поглинання фондів, майстер-фідерних структур та процедур нотифікації (далі – Директива 44);

4) Регламент Комісії (ЄС) № 583/2010 від 1 липня 2010 року щодо імплементації Директиви № 2009/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради, яка стосується ключової інформації для інвестора і умови повинні бути виконані при наданні ключової інформації інвестора щодо проспектів на довгострокових носіях, відмінних від паперу, або за допомогою веб-сайту (далі – Регламент 583);

5) Регламент Комісії (ЄС) № 584/2010 від 1 липня 2010 року щодо імплементації Директиви № 2009/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради, яка стосується форми та змісту стандартного листа-повідом-

лення та атестації UCITS (інститутів спільного (колективного) інвестування в цінні папери, що підлягають обігу), використання електронного документообігу між уповноваженими органами з метою здійснення нотифікації та процедур перевірки на місці та розслідувань, а також обміну інформацією між уповноваженими органами (далі – Регламент 584).

б) Директива Комісії № 2007/16/ЄС від 19 березня 2007 року щодо імплементації Директиви Ради № 85/611/ЄЕС про узгодження законів, підзаконних та адміністративних положень, що стосуються інститутів спільного (колективного) інвестування в цінні папери, що підлягають обігу (UCITS), стосовно роз'яснення деяких визначень (далі – Директива 16).

Для цілей цього дослідження важливо зазначити, що розповсюджена думка про тотожність понять «інститути колективного інвестування» та «інститути спільного інвестування» не підтверджується результатами порівняльного аналізу. Аналогом інвестиційних фондів групи UCITS (за європейською класифікацією) в Україні є відкриті ІСІ, а аналогом фондів альтернативних інвестицій – інтервальні, закриті та венчурні ІСІ. Управлінським компаніям відповідають компанії з управління активами (КУА).

Доцільно зазначити, що переважна більшість діючих сьогодні в Україні фондів спільного інвестування венчурні (1020 з 1215), діяльність яких відповідає діяльності фондів альтернативних інвестицій AIFM або фондів венчурного капіталу (EuVECA), які в ЄС регулюються окремо від UCITS. В Україні 98% ІСІ є приблизними аналогами Європейських фондів альтернативних інвестицій, а публічним інвестиційним фондам UCITS відповідає приблизно 2% ІСІ. Пояснити зниження інтересу до діяльності відкритих ІСІ можна тим, що їх функціонування передбачає наявність біржового ринку ліквідних цінних паперів. Однак, в Україні всього 11% припадає на біржову торгівлю, а у біржових лістингах фігурують не більше сотні цінних па-

перів. З урахуванням змін з 2018 р. у вимогах до лістингу цінних паперів кількість таких цінних паперів буде і надалі зменшуватися. Крім того, публічні інвестиційні фонди мають низьку конкурентоздатність за пропозиції банками високих відсоткових ставок за депозитами та наявності державних облігацій із високими процентними виплатами.

Діяльність управляючих фондів альтернативних інвестицій (AIFM) регулюється Директивою 2011/61/ЄС (AIFMD) Європейського парламенту та Ради від 08.06.2011 р. про управляючих фондів альтернативних інвестицій [1]. AIFM зобов'язаний авторизуватися (статті 37-41 AIFMD). Процес авторизації схожий на процес отримання ліцензії КУА.

Відповідно до вимог закону «Про інститути спільного інвестування» розмір статутного капіталу КУА повинен становити не менш як 7 мільйонів гривень. У той же час, згідно ст.9 для AIFM із внутрішнім управлінням початковий капітал становить щонайменше 300 тис. євро. Якщо AIFM призначається як зовнішній керуючий AIF, то AIFM повинен мати початковий капітал у розмірі щонайменше 125 тис. євро [2]. Якщо вартість портфеля фонду, який управляється AIFM, перевищує 250 мільйонів євро, то AIFM повинен надати додатковий об'єм власних коштів.

Після прийняття AIFMD була визнана необхідність захисту венчурного капіталу від певних правил AIFMD, зокрема, від високих вимог до капіталу. Щоб вирішити цю проблему, в ЄС було прийнято:

- Регламент про європейські фонди венчурного капіталу (EuVECA) [3] (які повинні вклади від професійних інвесторів (для інвестора мінімум – € 100 000 спрямовувати на розвиток підприємств – не менше 70 % своїх активів);

- Регламент про європейські фонди соціального підприємництва (EuSEF) [4] (якікладають не менше 70 % у кваліфіковані інвестиції, спрямовані на досягнення позитивних соціальних наслідків).

Наведене вище дозволило таким фондам обслуговувати інвесторів ЄС за допомогою добровільного паспорту ЄС без відповідності всім вимогам Директиви AIFM. Проте, завдяки EuVECA та EuSEFs було створено лише кілька таких інвестиційних фондів (137 EuVECA та 7 EuSEF). Крім того, законодавством ЄС передбачена діяльність довготермінових інвестиційних фондів (European long-term investment – ELTI) [5] та фондів грошового ринку (money market funds – MMF) [6], діяльність яких також врегульована окремими нормативними актами ЄС.

Доцільно зазначити, що у додатку XVII-2 до Угоди про Асоціацію між Україною та Європейським Союзом не віднайдено нормативних актів, що регулюють діяльність таких інвестиційних фондів як AIFM, EuVECA, EuSEF, ELTI, MMF.

Важливо також зауважити, що в українському законодавстві відсутні такі правові поняття, без яких не можливо класифікація українських фондів за підходами, прийнятими у законодавстві ЄС. Наприклад, українське законодавство поки не встановило визначення поняття «кваліфікований інвестор» чи «професійний інвестор» (professional investor). Відсутність поняття «кваліфікований інвестор» чи «професійний інвестор» не дає можливості імплементації в Україні ряду вимог до ICI, зокрема, щодо інформації, яку потребує відповідно до законодавства ЄС кваліфікований інвестор. При цьому також не встановлено признаки некваліфікованого інвестора, що відповідно до законодавства ЄС має право на компенсацію з боку системи зовнішнього гарантування інвестицій, якщо інвестиційна або керуюча компанія не виконує своїх зобов'язань перед ним.

Лише у законопроекті Про ринки капіталу та регульовані ринки (№7055 від 01.09.2017) встановлюються поняття «кваліфіковані та некваліфіковані інвестори». Однак, не зважаючи на норми законодавства ЄС у законопроекті №7055 пропонується приймати рішення про віднесення

юридичних осіб до кваліфікованих інвесторів на підставі норм, які будуть окремо встановлюватися Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку (далі – НКЦПФР).

Результати порівняльного аналізу законодавства ЄС із нормами українських нормативно-правових актів дозволили встановити наступні напрями удосконалення законодавства щодо інститутів спільного інвестування, аналогічних UCITS:

1) вимоги щодо інвестиційної політики інституту спільного інвестування доцільно доопрацювати:

- із врахуванням обмежень, встановлених у п.2, 3 статті 49 Директиви 65, що UCITS, не повинен набувати дорогоцінних металів чи сертифікати на них, а також може набувати рухоме і нерухоме майно, що є необхідним для прямого ведення діяльності;
- із врахуванням обмежень, встановлених у статтях 52-57 Директиви 65, щодо максимальних обсягів інвестицій у окремі фінансові інструменти;

2) вимоги до проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування доцільно доопрацювати, враховуючи, що:

- інформація в проспектах емісії повинна відповідати Доповненню А Додатку I Директиви 65;
- проспект емісії повинен включати інформацію, необхідну інвесторам для прийняття свідомого рішення щодо запропонованих йому інвестицій в частині чіткого пояснення структури ризиків фонду (статті 69 -75 Директиви 65), категорії активів щодо інвестування, деталі політики винагороди (стаття 69 Директиви 65) тощо;
- в проспектах емісії зазначається перелік функції, які управлінська компанія має право делегувати іншим особам для потреб більш ефективного ведення діяльності (стаття 13 п.1 Директиви 65);

- має бути конкретизована процедура відшкодування збитків, завданих внаслідок подання недостовірної інформації, що міститься у проспекті емісії цінних паперів інституту спільного інвестування та змінах до такого проспекту;

3) встановлене у законодавстві України поєднання діяльності з управління активами інвестиційних так і недержавних пенсійних фондів із діяльністю з управління іпотечним покриттям доцільно привести у відповідність до статті 6 Директиви 65;

4) доцільно посилити встановлені вимоги щодо визначення розмірів винагороди КУА нормами щодо політики винагороди, що застосовується вищого керівництва компанії та до персоналу, що виконують функції управління і чия професійна діяльність має суттєвий вплив на профілі ризику компанії, щоб не погіршити дотримання обов'язків компанії діяти в найкращих інтересах фонду (статті 14а – 14 б Директиви 65, П.4 статті 22, стаття 29 Директиви 43, а також Рекомендація Комісії від 30 квітня 2009 р. Про політику винагороди у секторі фінансових послуг [7]);

5) вимоги щодо управління ризиками доцільно доопрацювати, враховуючи, що:

- керівництво інвестиційної компанії повинно використовувати процес управління ризиками, який дозволяє їй здійснювати моніторинг та вимірювання в будь-який час ризику позиції і їх внеску у весь портфель ризиків UCITS в цілому, а також дотримуватися вимог до інвестиційної політики (статті 51-52 Директиви 65;

- організаційна структура управлінських компаній і їхніх філій має включати опис процесу управління ризиками, щоб мінімізувати ризик інтересам UCITS чи клієнтів в результаті конфліктів інтересів між компанією та її клієнтами, між двома її клієнтами, (статті 12, 14а, 14 б Директиви 65), включаючи обмеження щодо загальних ризиків та співвідношення між власними і позиковими коштами (стаття 19 Директиви 65);

6) доцільно встановити вимоги щодо поглинання фондів, що передбачені 8 главою Директиви 65 щодо донорських структур та детальних правил щодо злиття фондів, передбачених Директивою 44;

7) встановити можливість доступу українських інвестиційних фондів до транскордонної діяльності, визначити

норми щодо взаємного визнання дозволів, а також щодо допуску іноземних UCITS до діяльності в Україні (статті 5, 22 – 26b, 33, 93 Директиви 65);

8) доцільно адаптувати вимоги Доповнення В Додатку I Директиви 65 щодо обсягу інформації, яка повинна публікуватися як регулярна інформація про діяльність інвестиційного фонду, а також вимоги статті 68 Директиви 65, яка передбачає обов'язкове надання інформації інвестору, що включає основну інформацію для інвестора, проспект емісії, річний та проміжний (за 6 місяців) звіти, включаючи безкоштовне надання паперової копії зазначених документів на вимогу інвестора (стаття 63 Директиви 65);

9) доцільно включити визначення поняття «ключова інформація для інвестора» (Key Investor Information Document – KIID), що містить основні характеристики фонду відповідно до Регламенту 583 (цілі та інвестиційну політику, політику витрат, інформацію про попередні результати діяльності, цілі, політику, структуру ризиків-прибутковості, практичну інформацію та перехресні посилання), а також запровадити на рівні закону форму і зміст KIID;

10) доцільно ввести норми стосовно імплементації в вимог щодо реклами інвестиційного фонду, зокрема, що рекламні матеріали не повинні суперечити чи применшувати значення інформації, що міститься в проспекті емісії, та основної інформації для інвестора (стаття 77 Директиви 65), що рекламні матеріали повинні включати положення, що привертатимуть увагу про те інвестування UCITS в основному у певну категорію активів, вартість чистих активів яких часто змінюється через склад портфелю чи методи керування портфельними активами;

11) доцільно удосконалити наглядові повноваження НКЦПФР:

- щодо повноважень здійснювати оперативні перевірки;

- щодо встановлення права НКЦПФР вимагати замороження та накладання арешту на активи ІСІ;

- щодо співпраці НКЦПФР з компетентними органами інших держав-членів щодо грошових санкцій;
- щодо узгодження максимального розміру адміністративних штрафів НКЦПФР (ст. 99 Директиви 65) та мір покарання (ст. 99a Директиви 65);
- щодо впровадження надійних механізмів для заохочення повідомлень про потенційні або реальні порушення положень національного законодавства (ст.99d Директиви 65);
- щодо впровадження вимоги до ІСІ готувати для НКЦПФР лист-нотифікацію, як зазначено у частині 1 статті 93 Директиви 65 згідно з Додатку I до Регламенту 584 для співпраці НКЦПФР з компетентними органами інших держав.

12) доцільно встановити вимогу, що управлінська компанія повинна призначити єдину депозитарну установу, що здійснює зберігання активів інвестиційних фондів, при цьому управлінська компанія і зберігач не можуть замінюватись без схвалення наглядових органів, а також норми щодо посилення відповідальності за зберігання активів інституту спільного інвестування (зобов'язання повернення фінансових інструментів) та удосконалення процедури збереження та переведення активів у разі банкрутства зберігача (статті 22–26b, п. 1 Директиви 65);

Забезпечення стабільного функціонування інвестиційних компаній засновано на створенні ефективної системи управління ризиками і ліквідністю, запобіганні конфлікту інтересів. Тому загальні вимоги до функціонування компаній з управління активами також потребують удосконалення, в частині:

- 1) встановлення особливостей отримання дозволу (ліцензування) та вимог до функціонування компаній з управління активами (статті 6–8, 10–15, 27–31 Директиви 65);
- 2) встановлення вимог щодо інвестиційної політики (статті 49–57 Директиви 65);
- 3) встановлення загальних організаційних вимог до КУА (статті 12, 14 Директиви 65);
- 4) забезпечення імплементації

вимог Директиви Комісії 2010/43/ЄС щодо впровадження відповідної організаційної структури (ст. 4, 10); щодо належних систем обліку (ст.8, 14–16), механізмів внутрішнього контролю (ст. 9) і аудиту (ст. 11); щодо постійного управління ризиками (ст. 12); щодо належних систем і процедур для забезпечення захисту, цілісності та конфіденційності інформації (ст. 7), а також щодо прозорих процедур для обґрунтованого та оперативного і безкоштовного розгляду скарг (ст. 6).

Висновки та перспективи подальших досліджень. Враховуючи наведене вище, доцільно констатувати, що у разі прямої імплементації європейських правил лише щодо UCITS (що передбачено додатком XVII-2 до угоди про асоціацію України з ЄС) норми регулювання діяльності переважної більшості ІСІ можуть суттєво відрізнятись від законодавства ЄС, яке врегульовує діяльність таких інвестиційних фондів як AIFM, EuVECA, EuSEF, ELTI, MMF.

Закон України «Про інститути спільного інвестування» суттєво відрізняється від норм ЄС щодо UCITS, а також регулює низку інших інститутів спільного інвестування, що не є аналогами UCITS. Тому доцільно здійснювати імплементацію норм законодавства ЄС щодо UCITS шляхом розробки та запровадження нового окремого закону, у якому врахувати пропозиції, наведені вище.

Такий підхід відповідає існуючій практиці у законодавстві ЄС, що може надати можливість у подальшому окремими законами врегулювати діяльність інших фондів, дослідженню діяльності яких важливо у подальшому приділити увагу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. DIRECTIVE 2011/61/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 8 June 2011 on Alternative Investment Fund Managers and amending Directives 2003/41/EC and 2009/65/EC and

Regulations (EC) No 1060/2009 and (EU) No 1095/2010. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32011L0061>

2. Guidelines on sound remuneration policies under the AIFMD. 03.07.2013 | ESMA/2013/232. URL: https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2015/11/2013-232_aifmd_guidelines_on_remuneration_-_en.pdf

3. Regulation (EU) No345/2013 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2013 on European venture capital funds (EuVECA). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32013R0345>

4. Regulation (EU) No 346/2013 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2013 on European social entrepreneurship funds (EuSEF). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32013R0346>

5. Regulation (EU) 2015/760 of the European Parliament and of the Council of 29 April 2015 on European long-term investment funds. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DE/TXT/?uri=CELEX%3A32015R0760>

6. Regulation (EU) 2017/1131 of the European Parliament and of the Council of 14 June 2017 on money market funds. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DE/TXT/?uri=CELEX%3A32017R1131>

7. Commission Recommendation 2009/384/EC of 30 April 2009 on remuneration policies in the financial services sector 32009H0384. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32009H0384>

2. Guidelines on sound remuneration policies under the AIFMD. 03.07.2013 | ESMA/2013/232. URL: https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2015/11/2013-232_aifmd_guidelines_on_remuneration_-_en.pdf

3. Regulation (EU) No345/2013 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2013 on European venture capital funds (EuVECA). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32013R0345>

4. Regulation (EU) No 346/2013 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2013 on European social entrepreneurship funds (EuSEF). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32013R0346>

5. Regulation (EU) 2015/760 of the European Parliament and of the Council of 29 April 2015 on European long-term investment funds. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DE/TXT/?uri=CELEX%3A32015R0760>

6. Regulation (EU) 2017/1131 of the European Parliament and of the Council of 14 June 2017 on money market funds. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DE/TXT/?uri=CELEX%3A32017R1131>

7. Commission Recommendation 2009/384/EC of 30 April 2009 on remuneration policies in the financial services sector 32009H0384. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32009H0384>

REFERENCES

1. DIRECTIVE 2011/61/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 8 June 2011 on Alternative Investment Fund Managers and amending Directives 2003/41/EC and 2009/65/EC and Regulations (EC) No 1060/2009 and (EU) No 1095/2010. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32011L0061>